

Ἱερὰ Προσκυνήματα ἐν Ἱεροσολύμοις (Α΄)

Ἱερὰ Προσκυνήματα ἐν Ἱεροσολύμοις (Α΄)

Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Νικοδήμου ἢ τῆς φυλακῆς τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου

Πλησίον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Πραιτωρίου καὶ μετὰ τὸ Λιθόστρωτον πρὸς τὴν βορειοανατολικὴν πλευρὰν ὑπάρχει Ἱερὰ Μονὴ πρὸς τιμὴν τοῦ Ἁγίου Νικοδήμου. Ἡ Ἱερὰ Μονὴ εἶναι ἐκτισμένη εἰς τὰ ἐρείπια τῆς οἰκίας τοῦ Σίμωνος τοῦ Φαρισαίου. Εἰς τὴν οἰκίαν αὕτη ἐφιλοξενήθη ὁ Χριστὸς καὶ συνωμίλησε μὲ τὸν Νικόδημον, ὁ ὁποῖος ἦτο μυστικὸς μαθητὴς τοῦ Χριστοῦ. Ὁ Νικόδημος μαζὶ μὲ τὸν Ἰωσήφ ἀπὸ Ἀριμαθαίας ἐζήτησαν ἀπὸ τὸν Πιλάτον, μετὰ τὴν Σταυρικὴν θυσίαν, τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, ἵνα ἐνταφιάσουσιν τοῦτο. Εἰς ὑπόγειον χῶρον τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ ὑπάρχει ἡ φυλακὴ τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου, ὁ ὁποῖος ἠλευθερώθη θαυματουργικῶς ὑπὸ τοῦ ἀγγέλου. Ἡ Ἱερὰ Μονὴ εἶναι περισσότερον γνωστὴ ὡς Μοναστήριον τῆς Φακῆς, καθ' ὅτι συμφώνως πρὸς τὴν παράδοσιν εἰς αὐτὸν ἐμαγεύρευαν φακὴ διὰ νὰ τρέφονται οἱ ἐργάται, οἱ ὁποῖοι ἔκτιζαν τὸν Ἱερὸν Ναὸν τῆς Ἀναστάσεως. Μάλιστα φυλάσσεται καὶ τὸ μεγάλον καζάνι, τὸ καζάνι τῆς Ἁγίας Ἑλένης.

Ἱερὰ Μονὴ Πραιτωρίου

Εὐρίσκεται πλησίον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῆς Φακῆς καὶ τὴν ἐποχὴν τοῦ Χριστοῦ ἦσαν τὰ δικαστήρια, τὸ Διοικητήριον καὶ ἡ οἰκία τοῦ Ῥωμαίου Διοικητοῦ Πιλάτου. Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ μετεφέρθη ὁ Χριστὸς, μετὰ τὸν Ἄνναν καὶ τὸν Καϊάφαν, ἵνα δικασθῆ καὶ ἀρχίσῃ τὴν πορείαν τοῦ μαρτυρίου Του μὲ τὰς μαστιγώσεις, τὴν κόκκινην χλαμύδα, τὸν κάλαμον, τοὺς ἐμπαιγμοὺς καὶ τὸν ἀκάνθινον στέφανον. Εἰς τὸν χῶρον τοῦ Πραιτωρίου εὐρίσκονται αἱ φυλακαὶ τοῦ Χριστοῦ, τοῦ Βαραβᾶ καὶ τῶν ληστῶν, ὅπως καὶ ἡ δεξαμενὴ τῆς Ἁγίας Ἑλένης, ἡ ὁποία ἐχρησιμοποιεῖτο ὡς ὑδραγωγεῖον τῶν φυλακῶν. Ἐνταῦθα τελεῖται κατὰ τὴν Μ. Παρασκευὴν ἡ ἀκολουθία τῶν Μεγάλων Ὁρῶν. Τὸ σημερινὸν πραιτώριον εἶναι κτίσμα τοῦ 18ου αἰῶνος καὶ ἀνήκει εἰς τοὺς Ὀρθοδόξους.

Ἱερὰ Μονὴ τῶν Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης

Πλησίον τῆς Προβατικῆς Κολυμβήθρας καὶ τῆς Πύλης τῆς Γεθσημανῆ εὐρίσκεται ἡ Ἱερὰ Μονὴ τῶν γονέων τῆς Παναγίας Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης. Εἰς τὸν χῶρον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς εὐρίσκετο ἡ οἰκία τῶν Θεοπατόρων. Ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας ὑπάρχουσιν σπήλαια, ὅπου συμφώνως πρὸς τὴν παράδοσιν προσήυχετο ἡ Ἄννα ζητοῦσα ἐκ τοῦ θεοῦ νὰ χαρίσῃ αὐτῇ ἕν τέκνον. Ὁ Θεὸς εἰσήκουσε τὴν προσευχὴν αὐτῆς καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐγεννήθη ἡ Παναγία. Ἐτερον σπήλαιον ὑπάρχει ὑπὸ τοῦ χῶρου ὅπου ἐγεννήθη ἡ Παναγία, ὅπου ἐτάφησαν προσωρινῶς ὁ Ἰωακεὶμ καὶ ἡ Ἄννα. Ἀργότερον τὰ ὅσα αὐτῶν μετεφέρθησαν εἰς τὴν Γεθσημανὴν ὅπου καὶ τὸ θεομητορικὸν μνήμα.

Ἡ Προβατικὴ Κολυμβήθρα

Μεταξὺ τοῦ Πραιτωρίου καὶ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης

εύρίσκεται ἡ Προβατικὴ Κολυμβήθρα ἢ Βηθεσδὰ. Εἰς αὐτὴν ὁ Κύριος ἐθεράπευσε τὸν παραλυτικόν, ὁ ὁποῖος παρέμενε ἐπὶ τριάκοντα ὀκτὼ ἔτη εἰς τὰς στοὰς τῆς κολυμβήθρας χωρὶς νὰ ἔχει καμίαν βοήθειαν ἀπὸ κανέναν, ὅταν κατέβαινε ὁ Ἄγγελος καὶ «ἐτάραττε τὸ ὕδωρ». Συμφώνως πρὸς τὸ Εὐαγγέλιον αὐτός, ὁ ὁποῖος ἔπεφτε πρῶτος εἰς τὴν κολυμβήθραν μετὰ τὴν ταραχὴν τῶν ὑδάτων, ἰατρεύετο. Εἰς τὸ μέσον τοῦ 5ου αἰῶνος ἡ δεξαμενὴ ἀνεγνωρίσθη ὡς προσκυνηματικὸς χῶρος καὶ ἐκτίσθη ἐκεῖ βασιλικὴ ἀφιερωμένη εἰς τὴν Παναγίαν. Τὴν ἐποχὴν τῶν Σταυροφόρων ἐκτίσθη ἐπάνω εἰς τὰ ἐρείπια τῆς παλαιᾶς βασιλικῆς νέα ἐκκλησία, ἀφιερωμένη εἰς τὴν Ἁγίαν Ἄνναν, ἡ ὁποία σώζεται ὡς σήμερον.

Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Στεφάνου.

Ὁ ἅγιος Στέφανος ἦτο ὁ πρῶτος χριστιανός, ὁ ὁποῖος ἐμαρτύρησε μὲ λιθοβολισμὸν διὰ τὸν Χριστόν, τοῦ ὁποῖου τὸ σῶμα οἱ Χριστιανοὶ ἔθαψαν εἰς τὴν γενέτειράν του, πόλιν Γκάμαλα. Ἡ Ἐκκλησία τὸν ἀνεκήρυξε Ἅγιον, ὀνομάζουσα αὐτὸν Πρωτομάρτυρα. Ὁ τόπος τοῦ λιθοβολισμοῦ εὐρίσκεται ἔξω ἀπὸ τὰ τεῖχη τῆς Ἱερουσαλήμ. Τὸν 5ον αἰῶνα ἀνεκαλύφθη ὁ τάφος τοῦ πρωτομάρτυρος Στέφανου καὶ τὸ σῶμα του μεταφέρθη εἰς τὴν Σιών τῆς Ἱερουσαλήμ, ἐνῶ ἀργότερον ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων Ἰουβενάλιος μετέφερε τὰ ὀστᾶ του εἰς τὸν κῆπον τῆς Γεθσημανῆς, χτίζων καὶ ἐκκλησίαν διὰ νὰ τιμήσῃ τὸ ἅγιον αὐτὸ πρόσωπον. Τὸν 5ον αἰῶνα ἐκτίσθη ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ αὐτοκράτορος Θεοδοσίου ἐπιβλητικὴ Βασιλικὴ εἰς τὸν τόπον τοῦ λιθοβολισμοῦ, ἡ ὁποία κατεστράφη. Εἰς τὴν Γεθσημανὴν σήμερον ὁ χῶρος, εἰς τὸν ὁποῖον εἶχε κτίσει ὁ Πατριάρχης Ἰουβενάλιος τὴν ἐκκλησίαν, ἀποτελεῖ ἱερὸν προσκύνημα διὰ τοὺς Ὀρθόδοξους Χριστιανούς.

Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Σπυρίδωνος

Πλησίον τῆς ἀραβικῆς ἀγορᾶς καὶ τῆς Πύλης τῆς Δαμασκοῦ εὐρίσκεται τὸ Μοναστήριον τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος. Εἰς τὸ Μοναστήριον τοῦτο εὐρίσκεται ἡ εἰκὼν τοῦ Ἁγίου, ἡ ὁποία ἀπετυπώθη εἰς τζάμιν θαυματουργικῶς, καθὼς καὶ λίθος μὲ τὸ ἀποτύπωμα τοῦ ὑποδήματος τοῦ Ἁγίου, ὅπως καὶ τεμάχιον τοῦ ὑποδήματος αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον ἐδώρισεν εἰς τὸ Μοναστήριον ὁ Δεσπότης Κερκύρας Ἀθανάσιος τὸ 1886. Μεταξὺ ἄλλων, ἐντὸς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς φυλάσσεται καὶ ὁ ἱερὸς λίθος, εἰς τὸν ὁποῖον ἐπάτησεν ὁ Χριστός, ὅτε εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Σολομῶντος, δωδεκαετῆς, ἤρχισε τὸ ἐπίγειον ἔργον Του.

Ἡ Ὁδὸς τοῦ Μαρτυρίου (Via Dolorosa)

Ἡ ὁδὸς τοῦ Μαρτυρίου, ἡ ὁδὸς τοῦ πόνου, ὁ δρόμος, τὸν ὁποῖον ἠκολούθησε ὁ Κύριος «ἄρων τὸν Σταυρὸν του» ἐρχόμενος πρὸς τὸ ἐκούσιον πάθος. Εἰς αὐτὸν τὸν δρόμον κλίνει γόνυ ἡ ἀνθρωπότης. Πάντα ἔνοχη. Ἀκαταμαχίτως ὅμως λυγισμένη, τρυφερὴ ἐμπρὸς τοῦ μαρτυρίου τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

1) Στάσις-Πραιτώριον

Ὁ Ἰησοῦς καταδικάζεται εἰς θάνατον. Οἱ Ἑλληνορθόδοξοι ξεκινοῦν τὴν πορεία τους ἀπὸ τὴν μονὴν τοῦ Πραιτωρίου, ἐνῶ οἱ Λατίνοι ἀπὸ τὴν αὐλὴν τοῦ κολεγίου τοῦ Ὁμάρ.

2) Στάσις –Πραιτώριον

Ὁ Ἰησοῦς παραλαμβάνει τὸν Σταυρὸν Του.

3) Στάσις-Γωνία με τὴν Ὁδὸν Ἐλ Οὐάντ

Ἔχουμε διὰ πρώτην φοράν τὴν πτώσιν τοῦ Ἰησοῦ ὑπὸ τοῦ βάρους τοῦ Σταυροῦ.

4) Στάσις-Ἀρμένικον καθολικὸν παρεκκλήσιον

Ὁ Ἰησοῦς συναντᾷ τὴν μητέρα Του. Ἀνάγλυφος παράστασις αὐτῆς τῆς συναντήσεως ἀπεικονίζεται ἐπάνω ἀπὸ τὴν εἴσοδον αὐτῆς τῆς καθολικῆς μικρᾶς ἐκκλησίας τῶν Ἀρμενίων.

5) Στάσις-Ἡ οἰκία τοῦ Σίμωνος τοῦ Κυρηναίου

Ἡ οἰκία τοῦ Σίμωνος τοῦ Κυρηναίου, πατρός τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ τοῦ Ρούφου, τὸν ὁποῖον ἀγγάρεψαν νὰ σηκώσῃ τὸν Σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ. Ἡ παράδοσις ἀναφέρει ὅτι εἰς τὸν τοῖχον εἰς ἓνα λίθον ἔχει ἀπομείνει τὸ ἀχνάρι τῆς παλάμης του, σὰν ἔπεσε ἀπὸ τὸ βᾶρος τοῦ Σταυροῦ.

6) Στάσις- Ἡ οἰκία τῆς Ἀγίας Βερονίκης

Ἐνταῦθα ἡ Ἁγία Βερονίκη ἐσκούπισε τὸ ἰδρωμένον, τὸ ματωμένον πρόσωπον τοῦ Ἰησοῦ κι εὐθὺς ἀπετυπώθη ἡ θεανδρική μορφή Του εἰς τὸ Ἴερὸν Μανδύλιον.

7) Στάσις –Ἡ Πύλη τῆς καταδίκης-Λατινικὸν παρεκκλήσιον

Εἰς τὴν Πύλην τῆς καταδίκης, λείψανον ἴσως τῶν ἀρχαίων τειχῶν τῆς Ἱερουσαλήμ, συμφώνως πρὸς μεσαιωνικὴν παράδοσιν, ἔπεσε διὰ δευτέραν φοράν ὁ Χριστὸς ὑπὸ τοῦ βάρους τοῦ Σταυροῦ.

8) Στάσις-Παρηγορεῖ τὰς κοπέλας τῆς Ἱερουσαλήμ

Στραφεῖς δὲ πρὸς αὐτὰς ὁ Ἰησοῦς εἶπε: «θυγατέρες Ἱερουσαλήμ μὴ κλαίετε ἐπ’ ἐμὲ πλὴν ἐφ’ ἑαυτὰς κλαίετε καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ὑμῶν. Ὅτι ἰδοὺ ἔρχονται ἡμέραι ἐν αἷς ἐροῦσι. Μακάριοι αἱ στεῖραι καὶ κοιλίαι, αἱ οὐκ ἐγέννησαν, καὶ μαστοὶ οἳ οὐκ ἐθήλασαν.» (Λούκ. κγ’ 28-30)

9) Στάσις-Ἡ τρίτη πτώσις τοῦ Ἰησοῦ. Συμφώνως πρὸς μεσαιωνικὴν παράδοσιν, συνέβη πλησίον τῆς εἰσόδου τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως

10) Στάσις- Ἀνατολικῶς τῆς Ἀγίας Αὐλῆς -Παρεκκλήσιον Ἀρμενίων καὶ Σύρων

Ὁ Ἰησοῦς ἀπογυμνώνεται διὰ νὰ ἀρχίσῃ ἡ διαδικασία τῆς σταυρικῆς ποινῆς καὶ θανατώσεώς Του.

11) Στάσις- Γολγοθᾶς – Παρεκκλήσιον Λατίνων

Ὁ Ἰησοῦς προσηλώνεται εἰς τὸν Σταυρὸν

12) Στάσις – Γολγοθᾶς – Ἑλληνορθόδοξον Παρεκκλήσιον

Ὁ τόπος τῆς Σταυρώσεως καὶ τοῦ θανάτου τοῦ Λυτρωτοῦ

13) Στάσις- Ἁγία Ἀποκαθήλωσις. Ὁ Ἰωσήφ ἀπὸ τὴν Ἀριμαθαίαν κατέβασε ἀπὸ τὸν Σταυρὸν τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἀφοῦ τὸ ἔλουσαν με ἀρώματα, τὰ ὁποῖα εἶχε φέρει ὁ Νικόδημος, τὸ ἔδεσαν με λινὰς λουρίδας καὶ τὸ ἐτοίμασαν διὰ τὴν ταφήν.

14) Στάσις-Ὁ Πανάγιος Τάφος. Ὁ Ἰωσήφ καὶ ὁ Νικόδημος ἐνεταφίασαν τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸ καινούργιον μνήμα τοῦ Ἰωσήφ, τὸ ὁποῖον ἦτο λαξευμένον εἰς τὸν βράχον καὶ εὐρίσκετο πλησίον του μέρους, εἰς τὸ ὁποῖον ἐσταυρώθη ὁ Ἰησοῦς.

Ἱερὰ Μονὴ Ἀβραάμ

Ἀνατολικῶς τῆς Ἀγίας Αὐλῆς εὐρίσκεται ἡ Ἱερὰ Μονὴ Ἀβραάμ. Ἐνταῦθα διαμένουσιν οἱ Ναΐται Ἁγιοταφίται Πατέρες, ὅσοι διακονοῦσιν τὸν Ἱερὸν Ναὸν τῆς Ἀναστάσεως, καθὼς καὶ ὁ Σκευοφύλαξ τοῦ Παναγίου Τάφου. Ἐντὸς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ὑπάρχουσιν ἡ δεξαμενὴ τῆς Ἀγίας Ἑλένης καὶ ὁ Ἱερὸς Ναὸς τῶν Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου. Εἰς τὸν δυτικὸν τοῖχον τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ ὑπάρχει ἐλαία, ὅπου συμφώνως πρὸς τὴν παράδοσιν εὐρέθη δεμένον τὸ κριάριον, ἵνα θυσιάσῃ τοῦτο ὁ Ἀβραάμ ἀντὶ τοῦ τέκνου αὐτοῦ. Ἐφημέριοι τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ εἰσὶν οἱ τοῦ Παναγίου Τάφου.

Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Χαραλάμπους

Ἡ Ἱερὰ Μονὴ εὐρίσκεται εἰς τὴν πορείαν τῆς ὁδοῦ τοῦ Μαρτυρίου, τὴν ὁποίαν ἠκολούθησε ὁ Χριστός. Εἰς τὸ σημεῖον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ἐπραγματοποιήθη ἡ τελευταία στάσις τοῦ Χριστοῦ πρὸ τοῦ Γολγοθᾶ. Ἐντὸς τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ εὐρίσκεται ἡ καταδικαστικὴ ἀπόφασις τοῦ Πιλάτου διὰ τὴν σταυρικὴν καταδίκην τοῦ Κυρίου.

Ἱερὰ Μονὴ Τιμίου Προδρόμου

Πᾶσα ἡ σπουδαιότης τῆς Μονῆς ταύτης ἔγκειται ἐν τῇ περιωθειῇ ἀρχαιοτάτῃ ὑπογείῳ Ἐκκλησίᾳ, ἣτις εἶναι τρισὺπόστατος, καὶ τοῦτο εἶναι τὸ ἀρχαιότατον γνωστὸν παράδειγμα τοιαύτης ἀρχιτεκτονικῆς, ὅπερ μετὰ ταῦτα ἐφηρμόσθη εἰς τὴν Βασιλικὴν τῆς Βηθλεὲμ καὶ ἀλλαχοῦ. Τὸ Μοναστήριον εὐρίσκεται εἰς τὴν παλαιὰν ἀγορὰν, πλησίον τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως. Οἱ Δομηνικανοὶ Πατέρες ἐν τῇ ἐρεύρῃ τοῦ μνημείου τούτου ἀνάγουσι τὴν ἵδρυσιν αὐτοῦ εἰς τὰ ἔτη 450-460 ὡς γενομένην ὑπὸ τῆς Εὐδοκίας. Τὴν δὲ οἰκοδομὴν τοῦ νάρθηκος θεωροῦσιν ἔργον τῆς ἐποχῆς τοῦ Μοδέστου. Τὸ Ἱεροσολυμιτικὸν Κανονάριον ἀναφέρει τὴν τοπικὴν θέσιν τοῦ εὐκτηρίου ἐν τῷ ἄκρῳ τῆς κάτω πόλεως, χωριζομένης ἐκ τῆς ἄνω διὰ τῆς ὁδοῦ Δαυΐδ. Ὁ εὐκτήριος τοῦ Τιμίου Προδρόμου τῷ 614 ἀναφέρεται ὡς Μονὴ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου, ἐν ᾗ ἐσφάγησαν 4214 καὶ τότε κατεστράφη ἡ Ἐκκλησία καὶ ἀνωκοδομήθη εἶτα ὑπὸ τοῦ Μοδέστου. Ἡ Ἐκκλησία ὠκοδομήθη τὸν 1^{ον} αἰῶνα ὑπὸ τῶν Βυζαντινῶν. Ἡ Μονὴ τοῦ Προδρόμου κατελήφθη ὑπὸ τῶν Σταυροφόρων καὶ συνεδυσάσθη μετὰ τοῦ Νοσοκομείου αὐτῶν. Μετὰ τὴν ἀπέλασιν τῶν Σταυροφόρων ἡ Μονὴ ἀπεδόθη πάλιν εἰς τοὺς ἡμετέρους καὶ ἔνεκα τῶν τότε καιρικῶν περιστάσεων ὑπήχθη εἰς τοὺς Ἰβήρας. Οἱ κρατοῦντες δὲν ἐπέτρεπον τὴν ἀνοικοδόμησιν, διὸ καὶ ἐπεσκεύαζον διὰ ξηρολίθου. Ἐν τῷ φερμανίῳ τοῦ Σουλτάνου Σελήμ, ἡ Ἱερὰ Μονὴ ἀναγνωρίζεται ὡς ἰδιοκτησία τῶν Ἑλλήνων, καθὼς καὶ ἐν τῷ τοῦ Σουλεϊμᾶν. Τῷ 1836 τὰ τεῖχη τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ἀνηγέρθησαν ἐκ θεμελίων. Ἡ Ἐκκλησία ἐστρώθη διὰ μαρμάρων, ἐπεχρίσθη διὰ κονιάματος καὶ κατεσκευάσθη ὡραῖον εἰκονοστάσιον ἐκ ξύλου ἀσπίτου. Ἡ ὅλη ἐργασία ἐγένετο ἐπὶ Λύδδης Κυρίλλου Πατριαρχικοῦ Ἐπιτρόπου. Τότε ἀνεκαλύφθη καὶ ἡ ὑπόγειος Ἐκκλησία. Μεταξὺ τῶν κειμηλίων καὶ τῶν θαυματουργῶν εἰκόνων εἰς τὸ Μοναστήριον διασῶζονται καὶ τὰ ὀστᾶ τοῦ Ἁγίου Παναγιώτη.

Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Νικολάου

Περὶ τὰ μέσα τοῦ 17ου αἰῶνος ἐπεσκέφθη τὴν Ἱερουσαλήμ ἡ ἐξ Ἰβηρίας Ἡγεμονίς

Ἐλισάβετ, ἥτις ἀνωκοδόμησε τὴν Ἱερὰν Μονὴν τοῦ Ἁγίου Νικολάου. Τῷ 1651 ὁ Ναζαρέτ Γαβριὴλ γράφει ὅτι ἐν τῇ Μονῇ ταύτῃ κατοικοῦσιν Ἴβηρες. Κατὰ τὸν Σουχάνωφ, ἐνταῦθα ζῶσι λαϊκοὶ καὶ πληρῶνουσιν εἰς τοὺς Ἴβηρας. Τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1681 ἔγραψεν ὁ Πατριάρχης Δοσίθεος εἰς Ἱβηρίαν ὅτι οἱ Φράγκοι ἐζήτουν νὰ ἀγοράσωσι τὸν Ἅγιον Νικόλαον. Ἐκ τῶν ὑπομνημάτων Νεοφύτου τοῦ Κυπρίου μαρθάνομεν, ὅτι τῷ 1826 τὸ Ἀραβικὸν σχολεῖον τοῦ Πατριαρχείου ἦτο ἐν τῇ Μονῇ ταύτῃ. Ἐπὶ Κυρίλλου Β΄ ἐγκατέστη ἐκεῖ τὸ τυπογραφεῖον. Ἄπας ὁ τοῖχος τῆς προσόψεως τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ἀποτελεῖται ἐκ μεγάλων λίθων μετὰ Ἰβηρικῶν ἐπιγραφῶν.

Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίων Θεοδώρων

Ἡ Ἱερὰ Μονὴ τῶν Ἁγίων Θεοδώρων εὐρίσκεται πλησίον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Νικολάου καὶ τῆς Κάζα Νόβα τῶν Λατίνων. Ἐχρησιμοποιήθη ἐπιπλέον ὡς ξενῶν τῶν προσκυνητῶν τοῦ Παναγίου Τάφου. Ἐνταῦθα ὑπάρχει περίπυστος καὶ θαυματουργὴ εἰκὼν τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου, καθὼς καὶ παρεκκλήσιον τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος, ὅπου καὶ ἀρχαιοτάτη εἰκὼν τοῦ Ἁγίου. Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Βενιαμίν Ἰωαννίδης, τὸ 1877, γράφει ὅτι ἐδῶ κατέλυαν συνήθως αἱ Ῥωσίδαι, αἱ ὁποῖαι ἐπεσκέπτοντο τὰ Πανάγια Προσκυνήματα.

Ὁ Πατριάρχης Ἰωάννης ὁ Γ΄ (516-524) ἵδρυσε ἐν Ἱερουσαλὴμ εὐκτήριον τῶν Ἁγίων Θεοδώρων. Οἱ Λατίνοι ἀποδίδουσι ταύτην εἰς τὸν Πατριάρχην Ἀλεξανδρείας Ἰωάννην τὸν Ἐλεήμονα. Ἐν τῷ βίῳ τοῦ Ἁγίου Σάβα ἀναφέρεται ὅτι ὁ Διάκονος Ρωμύλος ἀργυροκόπος, τὸ γένος Δαμασκηνός, ἀπώλεσε ἕως 100 λίτρας ἀργυρίου καὶ κατέφυγεν εἰς τὸ μαρτύριον τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου καὶ ἐποίησεν ἐπὶ πέντε ἡμέρας τὰ φῶτα τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ καὶ ἠτεῖτο βοήθειαν. Ὁ Ρωμύλος ἐξετέλει καὶ τὰ καθήκοντα διακόνου ἐν τῇ Ἁγίᾳ Γεθσημανῇ. Οἱ ἀργυροκόποι εἶχον ἰδιαιτέραν εὐλάβειαν διὰ τὸ μαρτύριον τοῦτο καὶ κατ'ἔτος τῇ 3ῃ Ἰουλίου ἐπανηγύριζον ἐνταῦθα τὴν εὐρεσιν τοῦ ποτηρίου τοῦ Μυστικοῦ Δείπνου.

Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Γεωργίου Νοσοκομείου

Ἐν τῇ ἐκθέσει, ἣν οἱ Φραγκισκανοὶ ὑπέβαλον τῷ Αὐτοκράτορι τῆς Αὐστρίας, ἀπαριθμοῦντες τὰς ὑπερφιάλους αὐτῶν ἀξιώσεις, ὅπως ληφθῶσιν ὑπ' ὄψει τῆς συνθήκης τοῦ Κάρλοβιτς 26 Ἰανουαρίου 1699, ὡς ἀνέφερον «περὶ ἄρσεως ἢ καταστροφῆς τοῦ παρὰ τὸ Λατινικὸν Μοναστήριον σχισματικοῦ Ἑλληνικοῦ Μοναστηρίου». Τοῦτο εἶναι ἡ Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, ἥτις παράκειται καὶ συνδέεται τῷ Λατινικῷ Μοναστηρίῳ. Ὄταν τὸ 1729 ὁ Νικόλαος Καρὰ Ἰωάννης ἀπέστειλε σημαντικὴν χρηματικὴν βοήθειαν τῷ Πατριάρχῃ Χρυσάνθω, ἀπεφάσισεν οὗτος, ὅπως ἐκ τοῦ χρήματος διατεθῇ τὸ ἀναγκαῖον ποσὸν καὶ συστηθῇ νοσοκομεῖον διὰ τοὺς Πατέρας καὶ προσκυνητὰς ἐν τῇ Μονῇ ταύτῃ τῇ ἐντὸς τῆς Ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ, τῇ τιμωμένῃ ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου.